

Theosofie – Noordwest

www.theosofie-noordwest.nl

Theosofie de oude wijsheid-religie.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Universele Mysterie Taal en haar betekenis.

De betekenis van deze Universele symbolen zijn door Katharine Tingley mondeling uitgegeven aan haar studenten van "The School for the Revival of the Lost Mysteries of Antiquity" (SRLMA) in Point Loma.

Dr. Henry T. Edge heeft aan de hand van de stenografische verslagen van deze bijeenkomsten een serie artikelen over deze symbolen samengesteld en gepubliceerd in The Theosophical Forum van januari 1936 t/m maart 1937.

ZON EN MAAN.

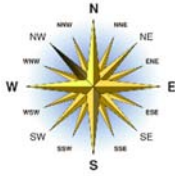

De betekenis van de zon kan worden verkregen door naar de zon van ons zonnestelsel te kijken. Het is het hart van dat systeem, het centrum van waar al het leven en het licht stroomt. Aarde en andere planeten maken er deel van uit zoals het gevolg rondom de troon, en worden beschenen door een gereflecteerd glans. Er is een zon in het menselijk lichaam, wat we over het algemeen het hart noemen, maar dan het vitale centrum dat het hart regelt in plaats van de gespierde zak.

Het samentrekken en uitzetten houdt de circulaties van de levensstroom in stand, een verzaking betekent verflauwen of wegwijnen, stilstand de dood. Het zonnehart van het zonnestelsel pulseert in een periode van elf jaar, de zonnevlekken periode, een analogie waarover we meer zullen weten als we beter de magnetische en elektrische verschijnselen bestuderen die verband houden met de zon.

De zon is de Logos van elke hiërarchie, die zich manifesteert als zeven stralen. De zon is de vader van de goden. In de mythologie vinden we hem voorgesteld als Helios en Sol, als Phoebus en Apollo. Verering van de zon is altijd universeel. Onwetende hebben altijd verondersteld dat Zon aanbidders alleen maar de zichtbare bol van de dag aanbidden, ze denken dat de zon niet meer is dan een grote bol van gloeiend gas, en zeggen dat mensen die een bol van gloeiend gas aanbidden wel een stel arme ongeschoolde wilden moeten zijn.

Wat echt aanbeden wordt is de geestelijke zon, waarvan de zichtbare zon is maar een uiterlijk kleed is, en het is logisch dat de spirituele zon wordt aangeroepen via het uiterlijke symbool. Het uiterlijke ceremoniële correspondeert met de innerlijke betekenis, maar er zijn ook momenten waarop de innerlijke betekenis vergeten is geraakt en het aanbidden dan ontaard in

Theosofie – Noordwest

www.theosofie-noordwest.nl

Theosofie de oude wijsheid-religie.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

lege vorm, zoals is gebeurd in andere religies. De zon is het goddelijke licht dat streeft om zich in ons te manifesteren, haar licht wordt weerkaatst door een aantal planeten, en dit staat voor de lagere fasen van onze mentale, geestestoestand.

De maan is een complex symbool en het is niet praktisch om een uitgebreid overzicht van alle betekenissen proberen te geven. Het staat tussen de zon en de aarde als een reflector van licht en leven van de eerste tot aan de laatste. Verdelen we de mens in geest, ziel en lichaam, dan staat de maan voor de ziel. Het gebruik van die term in ruimere zin is voor de tussenliggende natuur van de mens, het mentale, psychische, emotionele. De maan is de verbeelding.

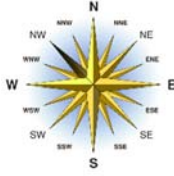
De maan gaat door zijn fasen, die de lichte en donkere kant van de maan worden genoemd, in een fase zendt het licht van zon naar de aarde, aan de andere kant pronkt het met geleend licht van de aarde. Dus onze verbeelding kan het licht van de spirituele zon weerspiegelen of het lage licht van de aarde. Maar onze kleine satelliet staat als vertegenwoordiger van een verheven goddelijkheid, Isis, de gemalin van Osiris, de grote Moeder, altijd vruchtbare natuur. De moeder van de goden is de echtgenote van de vader van de goden.

De Grote Moeder heeft ook een universele cultus. Het vertegenwoordigt de passieve, ontvankelijke, vruchtbare, vrouwelijke kant van het gemanifesteerde universum in een woord, de natuur. Dit is het hoogste aspect van de maan symboliek; maar in een andere en lagere aspect staat het voor "lagere licht dat de nacht regeert".

Vandaar dat we vaak de maan aanbidden, maan magie, maan culten, enz., een ongunstige tegenstelling met de zonne-energie. De mens z'n persoonlijke, hartstochtelijke, emotionele aard wordt ook wel zijn maan zelf genoemd, in tegenstelling met zijn zonne-energie zelf, de geestelijke ego. Om verwarring te vermijden moeten we de wispelturige veranderlijke aard van de maan in gedachten houden, waardoor het verschillende betekenissen kan hebben, een aanwijzing die ons kan ons helpen om een aantal dingen in onze ervaring te begrijpen. Als de maan natuur is, dan, als de natuur, heeft ze iets van de bruid van de geestelijke zon in de schoot van de aardse natuur.

Het gebruikelijke symbool van de maan is een halve maan, een dualiteit in vergelijking met de eenheid van de Zonne cirkel. De twee aspecten van de maan worden aangeduid in de astrologie door de opgaande en dalende knoop, de zogenaamd Draken kop en staart, of Rahu en Ketu in India, in de eerste is de verdikking naar boven en de hoorns naar beneden, in het tweede is het de omgekeerde weg. Deze draak staat voor de emotionele kant van onze natuur, die heen en weer geslingerd wordt van de hoge religieuze vervoering tot grote fysiologische opwinding bij de andere pool.

Eerder hebben we al gezegd dat het symbool van de planeet Mercurius bestaat uit een cirkel met een crecent (wassende halve maan) boven en onder een kruis, en dit staat voor het drievoudige van de menselijke natuur, waarin de cirkel of zon het hart is, de halve maan of maan is de psycho mentale natuur, en het kruis is het fysieke. Maar we moeten niet de interpretatie van deze algemene symbolen te eng nemen, want zij hebben speciale toepassingen op veel

Theosofie – Noordwest

www.theosofie-noordwest.nl

Theosofie de oude wijsheid-religie.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

verschillende vlakken.

We kunnen atma-buddhi beschouwen als gesymboliseerd door de zon, en de maan als Osiris en Isis, enz., of opnieuw overwegen de hogere triade als zon en de tussenliggende aard van de mens als de maan, en prāna als zonne-energie, Linga-Śarīra als de maan. Zon en maan vormen een duade die overal wordt gevonden en deze twee met het kruis toegevoegd, vormt een triade met een universele betekenis.

Dit alles illustreert het belang van symbolen om als mogelijkheid bekende en algemene ideeën op een andere wijze te interpreteren dan in een gesproken taal. We moeten eerst het eerste aspect presenteren en vervolgens de andere, zodat de wezenlijke betekenis intuïtief kan worden begrepen uit de hoeveelheid van schijnbaar uiteenlopende betekenissen.

Deze symbolen worden verhult in figuurlijke taal, poëtische stijl en basiszinnen, maar moderne wetenschap, bij de bespreking over het oneigenlijk gebruik van woorden als zon, het hart, licht, en de wilt, bezien meestal de zaken van de verkeerde zijde en veronderstellen een oneigenlijk gebruik afgeleid van de concrete toepassing. De zon die de zon-aanbidders vereren is de idealisering van de astronomische zon, en een uitdrukking als "het hart van het heelal" kan slechts beschouwd worden als een metafoor.

De zon en de maan zijn overal de actieve en passieve potenties, wij kunnen zeggen het mannelijk en vrouwelijk, de energetische en de formatieve, enz. - het is niet van belang hoe we het juiste idee krijgen. Er wordt meer aandacht besteed aan de invloed op ons maan organisch leven, en in speciaal opzicht op het plantenrijk. Sommige dingen uit de folklore, door de wetenschap als bijgeloof verklaard, krijgen meer aandacht.

De maan werd in de klassieke symboliek aangegeven met Hecate, een driehoofdige goddelijkheid, wat het drievoudige karakter van de maan aangaf, want de godin was krachtig in de hemel, op aarde, en in de onderwereld. De maan heerst over geboorte en dood, die elkaar opvolgen. De reden dat de maan wordt geassocieerd met griezelige dingen en zwarte magie is dat in haar functie als godin van de onderwereld zij de leiding heeft over de louterende processen van de natuur. De mens moet niet omgaan met ontbindende overblijfselen van wezens die, indien op zichzelf gelaten, wordt opgenomen in de cyclus van de evolutie.

Vertaald uit The Theosophical Forum met toestemming van de uitgever The Theosophical University Press.

Deel dit artikel met een vriend of vriendin.